

ผลและการวิจารณ์

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อลวดลายผ้าจกที่พัฒนาจากลายดั้งเดิมของบ้านนามน ตำบลหัวทุ่ง อำเภอคลอง จังหวัดแพร่

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่าง
2. ความคิดเห็นต่อลวดลายผ้าจกทั้งสองกลุ่ม
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อลวดลายผ้าจกของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อลวดลายดั้งเดิมและลวดลายที่พัฒนาขึ้นใหม่

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจก

อายุ

ตารางที่ 1 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
21 – 30	-	-
31 – 40	15	30.0
41 – 50	24	48.0
51 – 60	11	22.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
21 – 30	13	26.0
31 – 40	19	38.0
41 – 50	18	36.0
51 – 60	-	-
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุด มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 – 40 ปี

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี รองลงมาคือ อายุ 41 – 50 ปี

วุฒิการศึกษา

ตารางที่ 2 กลุ่มผู้ประเมินผลตายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	31	62.0
ปริญญาตรี	19	38.0
ปริญญาโท	0	0.0
ปริญญาเอก	0	0.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	20	40.0
ปริญญาตรี	29	58.0
ปริญญาโท	1	2.0
ปริญญาเอก	0	0.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ประเมินผลตายผ้าจกตัวอย่างกลุ่มที่เป็นผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุด มีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี รองลงมา คือ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ มีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

อาชีพ

ตารางที่ 3 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
แม่บ้าน	27	54.0
ธุรกิจส่วนตัว	22	44.0
รับราชการ	1	2.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
รับราชการ	21	42.0
ธุรกิจส่วนตัว	18	36.0
แม่บ้าน	11	22.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุด มีอาชีพเป็นแม่บ้าน รองลงมาคือ อาชีพทำธุรกิจส่วนตัว

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดมี อาชีพรับราชการ รองลงมาคือ อาชีพทำธุรกิจส่วนตัวและอาชีพเป็นแม่บ้าน

รายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจากตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
7,500 บาท หรือน้อยกว่า	25	50.0
7,501 – 10,000 บาท	6	12.0
10,001-12,500 บาท	17	34.0
12,501 – 15,000 บาท	2	4.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
7,500 บาท หรือน้อยกว่า	16	32.0
7,501 – 10,000 บาท	26	52.0
10,001-12,500 บาท	8	16.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจากตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุด มีรายได้ต่อเดือน 7,500 บาท หรือน้อยกว่า รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 12,500 บาท ต่อเดือน

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดมีรายได้ต่อเดือน 7,501 – 10,000 บาท ต่อเดือน รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือน 7,500 หรือน้อยกว่า

สถาบันหรือกลุ่มที่เป็นสมาชิก

ตารางที่ 5 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามสถาบันหรือกลุ่มที่เป็นสมาชิก

สถาบันหรือกลุ่ม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มทอผ้า	35	70.0
กลุ่มแม่บ้าน	14	28.0
กลุ่มสหกรณ์การเกษตร	1	2.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างกลุ่มใหญ่ที่สุดเป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้า รองลงมา คือเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน

จากตาราง ไม่มีข้อมูลผู้สนใจสินค้าผ้าไทย เนื่องจากเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น

ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพทอผ้า

ตารางที่ 6 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการประกอบอาชีพทอผ้า

ระยะเวลาประกอบอาชีพทอผ้า	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6 – 10 ปี	15	30.0
มากกว่า 10 ปี	35	70.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างกลุ่มใหญ่ที่สุดใช้ระยะเวลาในการประกอบอาชีพทอผ้าจกมากกว่า 10 ปี รองลงมาคือ ใช้เวลาในการประกอบอาชีพในการทอผ้าจก 6 – 10 ปี

จากตาราง ไม่มีข้อมูลผู้สนใจสินค้าผ้าไทย เนื่องจากเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น

ผลิตภัณฑ์ผ้าจากที่ซื้อ

ตารางที่ 7 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจากตัวอย่างจำแนกตามผลิตภัณฑ์ผ้าจากที่ซื้อ

ผลิตภัณฑ์ผ้าจากที่ซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
ผ้าตัดเสื้อ	16	32.0
ผ้าถุง	13	26.0
กระโปรง	8	16.0
ผ้าคลุมไหล่	7	14.0
ผ้าสไบ	4	8.0
ผ้าปูโต๊ะ	2	4.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
ผ้าตัดเสื้อ	16	32.0
ผ้าถุง	13	26.0
กระโปรง	8	16.0
ผ้าคลุมไหล่	7	14.0
ผ้าสไบ	4	8.0
ผ้าปูโต๊ะ	2	4.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจากตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุดเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าตัดเสื้อ รองลงมาคือ เลือกซื้อผ้าถุง

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าตัดเสื้อ รองลงมาคือ เลือกซื้อผ้าถุง

ลวดลายผ้าจกที่เลือก

ตารางที่ 8 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามลวดลายผ้าจกที่เลือก

ลวดลายผ้าจกที่เลือก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
ลายประยุกต์	21	42.0
ลายโบราณ	17	34.0
ลายดอกไม้	7	14.0
ลายเรขาคณิต	3	6.0
ลายสัตว์	1	2.0
ลายสิ่งของเครื่องใช้	1	2.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
ลายโบราณ	21	42.0
ลายประยุกต์	20	40.0
ลายสิ่งของเครื่องใช้	4	8.0
ลายสัตว์	3	6.0
ลายเรขาคณิต	1	2.0
ลายดอกไม้	1	2.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุด
เลือกลวดลายประยุกต์ รองลงมาคือ เลือกลวดลายโบราณ

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยเลือกลวดลายโบราณ และ เลือกลวดลายประยุกต์ในปริมาณ
ใกล้เคียงกัน

เหตุผลในการเลือกซื้อผ้าจก

ตารางที่ 9 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลในการเลือกซื้อผ้าจก

เหตุผลในการเลือกซื้อผ้าจก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
งานศิลปะหัตถกรรมที่ควรอนุรักษ์	27	54.0
มีความสวยงาม	11	22.0
เป็นผ้าที่อยู่ในกระแสความนิยม	4	8.0
เป็นผ้าที่มีความหรูหรา	4	8.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
เป็นงานศิลปะหัตถกรรมที่ควรอนุรักษ์	23	46.0
เป็นผ้าที่ไม่ล้าสมัย	12	24.0
เป็นผ้าที่อยู่ในกระแสความนิยม	10	20.0
เป็นผ้าที่มีความหรูหรา	5	10.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุดเลือกซื้อผ้าจกเพราะเป็นงานศิลปะหัตถกรรมที่ควรอนุรักษ์ รองลงมาคือ ซื้อผ้าจกเพราะมีความสวยงาม

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดเลือกซื้อผ้าจกเพราะเป็นงานศิลปะหัตถกรรมที่ควรอนุรักษ์ รองลงมาคือ ซื้อผ้าจกเพราะเป็นผ้าที่ไม่ล้าสมัย

การพิจารณาแหล่งผลิตในการเลือกซื้อ

ตารางที่ 10 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามการพิจารณาแหล่งผลิตในการเลือกซื้อ

การพิจารณาแหล่งผลิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
ไม่ได้พิจารณา	25	50.0
พิจารณาเป็นบางครั้ง	21	42.0
พิจารณาทุกครั้งที่ซื้อ	4	8.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
ไม่ได้พิจารณา	25	50.0
พิจารณาเป็นบางครั้ง	19	38.0
พิจารณาทุกครั้งที่ซื้อ	6	12.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุดไม่ได้พิจารณาแหล่งผลิตในการเลือกซื้อ รองลงมาคือ พิจารณาเป็นบางครั้ง

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดไม่ได้พิจารณาแหล่งผลิตในการเลือกซื้อ รองลงมาคือ พิจารณาเป็นบางครั้ง

ปริมาณการซื้อผ้าจก

ตารางที่ 11 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามปริมาณการซื้อผ้าจก

ปริมาณการซื้อผ้าจก/ปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
1 – 3 ชั้น	35	70.0
4 – 6 ชั้น	8	16.0
7 – 10 ชั้น	7	14.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
1 – 3 ชั้น	27	54.0
4 – 6 ชั้น	23	46.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุด มีปริมาณการซื้อผ้าจก 1-3 ชั้น รองลงมาคือ มีปริมาณการซื้อผ้าจก 4-6 ชั้น

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดมีปริมาณการซื้อผ้าจก 1-3 ชั้น รองลงมาคือ มีปริมาณในการซื้อผ้าจก 4-6 ชั้น

ลวดลายผ้าจกที่ชอบ

ตารางที่ 12 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามลวดลายผ้าจกที่ชอบ

ลวดลายที่ชอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2	9	18.0
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	8	16.0
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	7	14.0
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	7	14.0
ลายกาแลดั้งเดิม	5	10.0
ลายสะเปาลอยน้ำแบบดั้งเดิม	4	8.0
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	4	8.0
ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1	4	8.0
ลายใบฝักแวนดั้งเดิม	2	4.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	9	18.0
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	8	16.0
ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1	8	16.0
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	7	14.0
ลายกาแลดั้งเดิม	5	10.0
ลายใบฝักแวนดั้งเดิม	5	10.0
ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2	4	8.0
ลายสะเปาลอยน้ำแบบดั้งเดิม	3	6.0
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	1	2.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุด ชอบลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2 รองลงมาคือ ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1

สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดชอบขยายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 รองลงมาคือ ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1

สิ่งที่ควรพัฒนา

ตารางที่ 13 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามสิ่งที่เห็นว่าควรพัฒนา

สิ่งที่ควรพัฒนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้เชี่ยวชาญ</u>		
พัฒนาด้านสีของผ้าจก	16	32.0
พัฒนาด้านขนาดของผ้าจก	13	26.0
พัฒนาด้านลวดลายผ้าจก	12	24.0
พัฒนาด้านเส้นใย	9	18.0
รวม	50	100.0
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
พัฒนาด้านสีของผ้าจก	19	38.0
พัฒนาด้านขนาดของผ้าจก	18	36.0
พัฒนาด้านเส้นใย	8	16.0
พัฒนาด้านลวดลายผ้าจก	5	10.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มใหญ่ที่สุดเห็นว่าที่ควรพัฒนาด้านสีของผ้าจก รองลงมาคือพัฒนาด้านขนาดของผ้าจก

สำหรับผู้สนใจสินค้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดเห็นว่าที่ควรพัฒนาด้านสีของผ้าจก รองลงมาคือพัฒนาด้านขนาดของผ้าจก

โอกาสในการสวมใส่ผ้าจก

ตารางที่ 14 กลุ่มผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามโอกาสในการสวมใส่

โอกาสในการสวมใส่ผ้าจก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
ทำงาน	25	50.0
ใส่ทุกโอกาส	12	24.0
งานบุญตามประเพณี	10	20.0
งานสังคม	3	6.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดสวมใส่ผ้าจกไปทำงาน รองลงมาคือ ใส่ทุกโอกาส

จากตารางไม่มีข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยเท่านั้น

จำนวนครั้งในการใช้ผ้าจก

ตารางที่ 15 กลุ่มผู้ประเมินผลคลายผ้าจกตัวอย่างจำแนกตามจำนวนครั้งในการใช้ผ้าจก

จำนวนครั้งที่ใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>สำหรับผู้สนใจสินค้าผ้าไทย</u>		
1 – 3 ครั้ง / เดือน	5	10.0
4 – 6 ครั้ง / เดือน	25	50.0
7 – 12 ครั้ง / เดือน	20	40.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ประเมินผลคลายผ้าจกตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยกลุ่มใหญ่ที่สุดใช้ผ้าจก 4 – 6 ครั้ง / เดือน รองลงมาคือ ใช้ 7 – 12 ครั้ง / เดือน

จากตาราง ไม่มีข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับผู้สนใจสินค้าผ้าไทยเท่านั้น

ความคิดเห็นที่มีต่อลวดลายผ้าจก

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ประเมินทั้งสองกลุ่ม

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก

n = 100

ลวดลาย	คะแนนความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.66	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.60	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.58	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.36	เห็นด้วยมาก
ลายกาแลดั้งเดิม	3.30	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.30	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.25	เห็นด้วยปานกลาง
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.08	เห็นด้วยปานกลาง
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	2.91	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.33	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 16 แสดงคะแนนและระดับความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลักของลวดลายผ้าจก พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากกว่าลายส่วนใหญ่มีขนาดของลายหลักเหมาะสม ยกเว้นลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม และลายใบผักแว่นดั้งเดิม ที่เห็นด้วยปานกลาง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ประเมินเห็นว่าลายผ้าจกตัวอย่างส่วนใหญ่มีขนาดลายหลักเหมาะสม

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นด้านความสวยงามของลายหลัก

n = 100

ลวดลาย	คะแนนความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น
ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1	3.48	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.47	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.38	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.37	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.36	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2	3.34	เห็นด้วยมาก
ลายกาแลดั้งเดิม	3.14	เห็นด้วยปานกลาง
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.10	เห็นด้วยปานกลาง
ลายใบฝักแวนดั้งเดิม	3.07	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.30	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 17 แสดงคะแนนและระดับความคิดเห็นด้านความสวยงามของลายหลักของลวดลายผ้าจก พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากกว่าลายส่วนใหญ่มีความสวยงามของลายหลัก ยกเว้น ลายกาแลดั้งเดิม ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม และลายใบฝักแวนดั้งเดิม ที่เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ประเมินเห็นว่าลายผ้าจกตัวอย่างส่วนใหญ่มีลายหลักสวยงามมาก

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ

n = 100

ลวดลาย	คะแนนความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.52	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.51	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.51	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.39	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.31	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.26	เห็นด้วยมาก
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.24	เห็นด้วยปานกลาง
ลายกาแลดั้งเดิม	3.19	เห็นด้วยปานกลาง
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	3.13	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.34	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 18 แสดงคะแนนและระดับความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบในลวดลายผ้าจก พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากกว่าเกือบทุกลายมีความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ ยกเว้นลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายกาแลดั้งเดิม และลายใบผักแว่นดั้งเดิม ที่เห็นด้วยปานกลาง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ประเมินเห็นว่าลายผ้าจกตัวอย่างส่วนใหญ่มีขนาดลายประกอบเหมาะสมมาก

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นด้านความสวยงามของลายประกอบ

n = 100

ลวดลาย	คะแนนความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.65	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.62	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.60	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.55	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.48	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.43	เห็นด้วยมาก
ลายกาแลดั้งเดิม	3.30	เห็นด้วยมาก
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	3.20	เห็นด้วยปานกลาง
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.18	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.44	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 19 แสดงคะแนนและระดับความคิดเห็นด้านความสวยงามของลายประกอบของลวดลายผ้าจก พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากกว่าลายส่วนใหญ่มีความสวยงามของลายประกอบ ยกเว้นลายใบผักแว่นดั้งเดิม และลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ที่เห็นด้วยปานกลาง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ประเมินเห็นว่าลวดลายผ้าจกตัวอย่างส่วนใหญ่มีลายประกอบสวยงามมาก

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ

n = 100

ลวดลาย	คะแนนความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.63	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.59	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.48	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.47	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.43	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.27	เห็นด้วยมาก
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.06	เห็นด้วยปานกลาง
ลายกาแลดั้งเดิม	2.99	เห็นด้วยปานกลาง
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	2.93	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.31	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 20 แสดงคะแนนและระดับความคิดเห็นด้านความคิดเห็นด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบของลวดลายผ้าจก พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากกว่าลายส่วนใหญ่มีความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ ยกเว้นลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายกาแลดั้งเดิม และลายใบผักแว่นดั้งเดิม ที่เห็นด้วยปานกลาง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ประเมินเห็นว่าลวดลายผ้าจกตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสมดุลของลายหลักและลายประกอบดีมาก

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นด้านความสวยงามของลวดลายโดยรวม

n = 100

ลวดลาย	คะแนนความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.53	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.49	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.48	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.47	เห็นด้วยมาก
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	3.36	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.34	เห็นด้วยมาก
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.28	เห็นด้วยมาก
ลายกาแลดั้งเดิม	3.15	เห็นด้วยปานกลาง
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.11	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.35	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 21 แสดงคะแนนและระดับความคิดเห็นด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม พบว่า ผู้ประเมินลวดลายผ้าจกตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากกว่าลายส่วนใหญ่มีความสวยงาม ยกเว้นลายกาแลดั้งเดิม และ ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ที่เห็นด้วยปานกลาง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าผู้ประเมินเห็นว่าลวดลายผ้าจกตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความสวยงามมาก

เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อลวดลายผ้าของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก

ลวดลายผ้าจก	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ		กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย		t	p
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.16	เห็นด้วยปานกลาง	3.00	เห็นด้วยปานกลาง	1.478	.143
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.68	เห็นด้วยมาก	3.48	เห็นด้วยมาก	1.768	.080
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.16	เห็นด้วยปานกลาง	3.34	เห็นด้วยมาก	-1.686	.095
ลายกาแลดั้งเดิม	3.68	เห็นด้วยมาก	2.92	เห็นด้วยปานกลาง	7.039	.000
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.42	เห็นด้วยมาก	3.24	เห็นด้วยปานกลาง	1.500	.137
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.54	เห็นด้วยมาก	3.78	เห็นด้วยมาก	-2.477	.015
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	2.90	เห็นด้วยปานกลาง	2.92	เห็นด้วยปานกลาง	-0.165	.870
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.60	เห็นด้วยมากP	3.60	เห็นด้วยมาก	0.000	1.00
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.38	เห็นด้วยมาก	3.34	เห็นด้วยมาก	0.381	.704

n = 50

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลักของลวดลายผ้าจก พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย มีคะแนนความคิดเห็นต่อลายกาแลดั้งเดิม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีคะแนนความคิดเห็นต่อลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดย ทั้งสองกลุ่มเห็นด้วยมากกับ ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมาก กับลายกาแลดั้งเดิม แต่กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยเห็นด้วยปานกลาง

โดยสรุปแล้วในด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลักทั้งสองกลุ่มพอใจลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 ลายใบผักแว่นดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2 ไม่แตกต่างกัน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญพอใจ ลายกาแลดั้งเดิม มากกว่ากลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย ขณะที่พอใจ ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 น้อยกว่า

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสวยงามของลายหลัก

ลวดลายผ้าจก	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ		กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย		t	p
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.08	เห็นด้วยปานกลาง	3.00	เห็นด้วยปานกลาง	-0.345	.731
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.28	เห็นด้วยมาก	3.48	เห็นด้วยมาก	-2.084	.040
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.52	เห็นด้วยมาก	3.48	เห็นด้วยมาก	0.959	.340
ลายกาแลดั้งเดิม	3.02	เห็นด้วยปานกลาง	3.26	เห็นด้วยมาก	-2.148	.034
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.30	เห็นด้วยมาก	3.42	เห็นด้วยมาก	-1.009	.316
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.30	เห็นด้วยมาก	3.44	เห็นด้วยมาก	-1.291	.200
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	3.26	เห็นด้วยมาก	3.88	เห็นด้วยมาก	3.627	.000
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.48	เห็นด้วยมาก	3.48	เห็นด้วยมาก	0.000	1.00
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.18	เห็นด้วยปานกลาง	3.50	เห็นด้วยมาก	-1.00	.006

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านความสวยงามของลายหลักของ ลวดลายผ้าจก กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย มีคะแนนความคิดเห็นต่อลายใบ ผักแว่นดั้งเดิมและลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีคะแนนความคิดเห็นต่อ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายกาแลดั้งเดิม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยลายที่ทั้งสองกลุ่มเห็นด้วยมากคือ ลายพัฒนาจากลายสะเปา ลอยน้ำแบบที่ 1 และลายใบผักแว่นดั้งเดิม ลายที่กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยเห็นด้วยมาก แต่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยปานกลาง คือลายกาแลดั้งเดิมและลายพัฒนาจากใบผักแว่นแบบที่ 2

โดยสรุปแล้วในด้านความสวยงามของลายหลักทั้งสองกลุ่มพอใจ ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 ลายพัฒนาจากลายกาแล แบบที่ 2 และ ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 ไม่แตกต่างกัน กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย พอใจ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 ลายกาแลดั้งเดิม ลายใบผักแว่นดั้งเดิม และลายพัฒนาจาก ลายใบผักแว่นแบบที่ 2 มากกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ

n = 50

ลวดลายผ้าจก	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ		กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย		t	p
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.30	เห็นด้วยมาก	3.18	เห็นด้วยปานกลาง	1.052	.295
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.64	เห็นด้วยมาก	3.40	เห็นด้วยมาก	2.449	.016
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.56	เห็นด้วยมาก	3.46	เห็นด้วยมาก	0.865	.389
ลายกาแลดั้งเดิม	3.06	เห็นด้วยปานกลาง	3.32	เห็นด้วยมาก	-2.217	.029
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.46	เห็นด้วยมาก	3.56	เห็นด้วยมาก	-0.865	.389
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.42	เห็นด้วยมาก	3.36	เห็นด้วยมาก	0.586	.559
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	2.88	เห็นด้วยปานกลาง	3.38	เห็นด้วยมาก	-4.441	.000
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.14	เห็นด้วยปานกลาง	3.48	เห็นด้วยมาก	-3.400	.001
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.30	เห็นด้วยมาก	3.22	เห็นด้วยปานกลาง	0.734	.465

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบของ ลวดลายผ้าจก พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย มีคะแนนความคิดเห็นต่อลายใบผักแว่น ดั้งเดิม และลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นต่อลาย พัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายกาแลดั้งเดิม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดย ลายที่ทั้งสองกลุ่มเห็นด้วยมาก คือลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 ลายที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยปานกลาง แต่กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยเห็นด้วยมาก คือลายกาแลดั้งเดิม ลายใบผักแว่นดั้งเดิม และลายพัฒนาจากลายใบ ผักแว่นแบบที่ 1

โดยสรุปแล้วในด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบทั้งสองกลุ่มพอใจ ลายสะเปาลอยน้ำ ดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 ลายพัฒนาจากลายกาแล แบบที่ 2 และลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2 ไม่แตกต่างกัน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญพอใจลายพัฒนาจากลายสะ เปาลอยน้ำแบบที่ 1 มากกว่ากลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย ขณะที่พอใจลายกาแลดั้งเดิม ลายใบผักแว่นดั้งเดิม และ ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 น้อยกว่า

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสวยงามของลายประกอบ

ลวดลายผ้าจก	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ		กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย		t	p
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.42	เห็นด้วยมาก	2.94	เห็นด้วยปานกลาง	4.136	.000
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.44	เห็นด้วยมาก	3.52	เห็นด้วยมาก	-0.795	.428
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.66	เห็นด้วยมาก	3.44	เห็นด้วยมาก	2.075	.041
ลายกาแลดั้งเดิม	3.52	เห็นด้วยมาก	3.08	เห็นด้วยปานกลาง	3.966	.000
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.52	เห็นด้วยมาก	3.78	เห็นด้วยมาก	-2.804	.006
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.70	เห็นด้วยมาก	3.50	เห็นด้วยมาก	2.064	.042
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	3.26	เห็นด้วยมาก	3.14	เห็นด้วยปานกลาง	1.056	.294
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.64	เห็นด้วยมาก	3.60	เห็นด้วยมาก	0.408	.684
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.48	เห็นด้วยมาก	3.38	เห็นด้วยมาก	1.005	.317

n = 50

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านความสวยงามของลายประกอบของ ลวดลายผ้าจก พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย มีคะแนนความคิดเห็นต่อลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายกาแลดั้งเดิม และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นต่อ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดย ลายที่ทั้งสองเห็นด้วยมาก คือลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 ลายที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมาก แต่กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยเห็นด้วยปานกลาง คือ ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม และลายกาแลดั้งเดิม

โดยสรุปแล้วในด้านความสวยงามของลายประกอบ ทั้งสองกลุ่มพอใจ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 ลายใบผักแว่นดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2 ไม่แตกต่างกัน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญพอใจ ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 ลายกาแลดั้งเดิม และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มากกว่ากลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย ขณะที่พอใจลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 น้อยกว่า

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ

n = 50

ลวดลายผ้าจก	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ		กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย		t	p
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	2.94	เห็นด้วยปานกลาง	3.18	เห็นด้วยปานกลาง	-2.093	.039
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.48	เห็นด้วยมาก	3.46	เห็นด้วยมาก	0.198	.843
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.26	เห็นด้วยมาก	3.28	เห็นด้วยมาก	0.176	.861
ลายกาแลดั้งเดิม	3.00	เห็นด้วยปานกลาง	2.98	เห็นด้วยปานกลาง	0.151	.880
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.42	เห็นด้วยมาก	3.44	เห็นด้วยมาก	-0.179	.858
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.32	เห็นด้วยมาก	3.86	เห็นด้วยมาก	-5.356	.000
ลายใบผักแว่นดั้งเดิม	2.98	เห็นด้วยปานกลาง	2.88	เห็นด้วยปานกลาง	0.713	.478
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1	3.62	เห็นด้วยมาก	3.64	เห็นด้วยมาก	-0.205	.838
ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2	3.56	เห็นด้วยมาก	3.40	เห็นด้วยมาก	1.438	.154

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบของลวดลายผ้าจก พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยมีคะแนนความคิดเห็นต่อ ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีคะแนนความคิดเห็นต่อลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยทั้งสองกลุ่มเห็นด้วยมากกับลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 และเห็นด้วยปานกลาง กับลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม

โดยสรุปแล้วในด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ ทั้งสองกลุ่มพอใจลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 ลายกาแลดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 ลายใบผักแว่นดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2 ไม่แตกต่างกัน กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยพอใจ ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มากกว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม

ลวดลายผ้าจก	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ		กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย		t	p
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม	3.10	เห็นด้วยปานกลาง	3.12	เห็นด้วยปานกลาง	-1.650	.869
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1	3.66	เห็นด้วยมาก	3.40	เห็นด้วยมาก	2.563	.012
ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2	3.36	เห็นด้วยมาก	3.60	เห็นด้วยมาก	-2.264	.026
ลายกาแลดั้งเดิม	3.18	เห็นด้วยปานกลาง	3.12	เห็นด้วยปานกลาง	0.504	.615
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1	3.34	เห็นด้วยมาก	3.34	เห็นด้วยปานกลาง	0.000	1.00
ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2	3.38	เห็นด้วยมาก	3.56	เห็นด้วยมาก	-1.624	.108
ลายใบฝักแวนดั้งเดิม	3.12	เห็นด้วยปานกลาง	3.60	เห็นด้วยมาก	-4.248	.000
ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1	3.40	เห็นด้วยมาก	3.58	เห็นด้วยมาก	-1.812	.073
ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2	3.22	เห็นด้วยปานกลาง	3.34	เห็นด้วยมาก	-1.218	.226

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจากโดยรวม พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทย มีคะแนนความคิดเห็นต่อลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายใบผักแว่นดั้งเดิม ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีคะแนนความคิดเห็นต่อ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยลายที่ทั้งกลุ่มเห็นด้วยมากคือ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 ลายที่กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยเห็นด้วยมาก แต่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยปานกลาง คือลายใบผักแว่นดั้งเดิม

โดยสรุปแล้วในด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจากโดยรวม ทั้งสองกลุ่มพอใจ ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายกาแลดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2 ไม่แตกต่างกัน กลุ่มผู้สนใจสินค้าผ้าไทยพอใจ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 และลายใบผักแว่นดั้งเดิม มากกว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ขณะที่พอใจลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 น้อยกว่า

เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อลวดลายเดิมและลวดลายที่พัฒนาขึ้นใหม่

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อลวดลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลวดลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลวดลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2

n = 100

ความคิดเห็นด้าน	ลวดลายดั้งเดิม		ลายพัฒนา 1		ลายพัฒนา 2		F	P
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
ความเหมาะสมของขนาดลายหลัก	3.08	เห็นด้วยปานกลาง	3.58	เห็นด้วยมาก	3.25	เห็นด้วยปานกลาง	21.218	.000
ความสวยงามของลายหลัก	3.10	เห็นด้วยปานกลาง	3.38	เห็นด้วยมาก	3.47	เห็นด้วยมาก	13.248	.000
ความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ	3.24	เห็นด้วยปานกลาง	3.52	เห็นด้วยมาก	3.51	เห็นด้วยมาก	8.309	.000
ความสวยงามของลายประกอบ	3.18	เห็นด้วยปานกลาง	3.42	เห็นด้วยมาก	3.55	เห็นด้วยมาก	12.408	.000
ความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ	3.06	เห็นด้วยปานกลาง	3.47	เห็นด้วยมาก	3.27	เห็นด้วยมาก	13.831	.000
ความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม	3.11	เห็นด้วยปานกลาง	3.53	เห็นด้วยมาก	3.48	เห็นด้วยมาก	17.054	.000

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม และลายที่พัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และแบบที่ 2 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย ด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก ความสวยงามของลายหลัก ความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ ความสวยงามของลายประกอบ ความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ และความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลักพบว่า ลายที่พัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด โดยขนาดของลายหลักมีความสมดุลกับลวดลายประกอบ จึงเด่นเห็นได้ชัด ด้านความสวยงามของลายหลัก พบว่าลายที่พัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดเนื่องจากมีลวดลายที่กลมกลืนกัน ด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบพบว่าลายที่พัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดเนื่องจากลวดลายมีความอ่อนช้อย มีการทอที่แน่น ด้านความสวยงามของลายประกอบ พบว่าลายที่พัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลวดลายมีความโปร่ง และลายก็มีความสมดุลกัน ด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบพบว่า ลายที่พัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด ด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวมพบว่า ลายที่พัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลายมีความแปลกใหม่ไม่เหมือนลายอื่น ๆ มีความคมชัดของลายมากกว่า

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ Least Significant Difference (LSD) เพื่อวัดความแตกต่างของค่าเฉลี่ย คะแนนความคิดเห็นต่อลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายพัฒนา จากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2

n = 100

ความคิดเห็นด้าน	ลายดั้งเดิม กับ ลายพัฒนา 1			ลายดั้งเดิม กับ ลายพัฒนา 2			ลายพัฒนา 1 กับ ลายพัฒนา 2		
	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของ ค่าเฉลี่ย	P	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของ ค่าเฉลี่ย	P	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของ ค่าเฉลี่ย	P
ความเหมาะสมของขนาดลายหลัก	3.08-3.58	-0.50	.000	3.08-3.25	-0.17	.030	3.58-3.25	0.33	.000
ความสวยงามของลายหลัก	3.10-3.38	-0.28	.000	3.10-3.47	-0.37	.000	3.38-3.47	-0.09	.231
ความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ	3.24-3.52	-0.28	.000	3.24-3.51	-0.27	.001	3.52-3.51	0.01	.898
ความสวยงามของลายประกอบ	3.18-3.48	-0.30	.000	3.18-3.55	-0.37	.000	3.48-3.55	-0.07	.376
ความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ	3.06-3.47	-0.41	.000	3.06-3.27	-0.21	.007	3.47-3.27	0.20	.011
ความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม	3.11-3.53	-0.42	.000	3.11-3.48	-0.37	.000	3.53-3.48	0.05	.525

จากตารางที่ 29 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ Least Significant Difference (LSD) เพื่อวัดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 พบว่า ด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 มีคะแนนสูงกว่า ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม และ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่า ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ด้านความสวยงามของลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่า ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และ ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่า ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสวยงามของลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่า ลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่าลายสะเปาลอยน้ำดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 มีคะแนนสูงกว่าลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน

ด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม พบว่า ลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายสะเปาลอยน้ำแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่าลายสะเปาลอยน้ำแบบดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อลายกาแลดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2

n = 100

ความคิดเห็นด้าน	ลายดั้งเดิม		ลายพัฒนา 1		ลายพัฒนา 2		F	P
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
ความเหมาะสมของขนาดลายหลัก	3.30	เห็นด้วยมาก	3.33	เห็นด้วยมาก	3.66	เห็นด้วยมาก	11.448	.000
ความสวยงามของลายหลัก	3.14	เห็นด้วยปานกลาง	3.36	เห็นด้วยมาก	3.37	เห็นด้วยมาก	5.207	.006
ความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ	3.19	เห็นด้วยปานกลาง	3.51	เห็นด้วยมาก	3.39	เห็นด้วยมาก	8.242	.000
ความสวยงามของลายประกอบ	3.30	เห็นด้วยมาก	3.65	เห็นด้วยมาก	3.60	เห็นด้วยมาก	13.018	.000
ความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ	2.99	เห็นด้วยปานกลาง	3.43	เห็นด้วยมาก	3.59	เห็นด้วยมาก	27.127	.000
ความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม	3.15	เห็นด้วยปานกลาง	3.34	เห็นด้วยมาก	3.47	เห็นด้วยมาก	8.352	.000

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อลายกาแลดั้งเดิม และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และแบบที่ 2 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย ด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก ความสวยงามของลายหลัก ความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ ความสวยงามของลายประกอบ ความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ และความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลายมีความโปร่งและมองเห็นสีพื้นได้อย่างชัดเจน ด้านความสวยงามของลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลายมีความละเอียด และแน่นทึบ ด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลายมีจุดเด่นทั้งตำแหน่งของลายที่มองเห็นได้ชัด ด้านความสวยงามของลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด ด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบพบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลายที่ทอออกมามีความแน่นทึบเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของลวดลาย ด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลวดลายที่ทอออกมาเห็นได้ชัด

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ Least Significant Difference (LSD) เพื่อวัดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อลายกาแลดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2

ความคิดเห็นด้าน	n = 100								
	ลายดั้งเดิม กับ ลายพัฒนา 1			ลายดั้งเดิม กับ ลายพัฒนา 2			ลายพัฒนา 1 กับ ลายพัฒนา 2		
	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	P	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	P	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	P
ความเหมาะสมของขนาดลายหลัก	3.30-3.33	-0.03	.720	3.30-3.66	-0.36	.000	3.33-3.66	-0.33	.000
ความสวยงามของลายหลัก	3.14-3.36	-0.22	.007	3.14-3.37	-0.23	.005	3.36-3.37	-0.01	.901
ความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ	3.19-3.51	-0.32	.000	3.19-3.39	-0.20	.013	3.51-3.35	0.12	.133
ความสวยงามของลายประกอบ	3.30-3.65	-0.35	.000	3.30-3.60	-0.30	.000	3.65-3.60	0.05	.501
ความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ	2.99-3.43	-0.44	.000	2.99-3.59	-0.60	.000	3.43-3.59	-0.16	.059
ความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม	3.15-3.34	-0.19	.016	3.15-3.47	-0.32	.000	3.34-3.47	-0.13	.100

จากตารางที่ 31 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ Least Significant Difference (LSD) เพื่อวัดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อลายกาแลดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 พบว่า ด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่า ลายกาแลดั้งเดิม และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสวยงามของลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่าลายกาแลดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่า ลายกาแลดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสวยงามของลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่าลายกาแลดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่าลายกาแลดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม พบว่า ลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่าลายกาแลแบบดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และลายพัฒนาจากลายกาแลแบบที่ 1 มีคะแนนสูงกว่าลายกาแลดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่32 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อลายใบผักแว่นดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2

n = 100

ความคิดเห็นด้าน	ลายดั้งเดิม		ลายพัฒนา 1		ลายพัฒนา 2		F	P
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น		
ความเหมาะสมของขนาดลายหลัก	2.91	เห็นด้วยปานกลาง	3.60	เห็นด้วยมาก	3.36	เห็นด้วยมาก	41.777	.000
ความสวยงามของลายหลัก	3.07	เห็นด้วยปานกลาง	3.48	เห็นด้วยมาก	3.34	เห็นด้วยมาก	12.414	.000
ความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ	3.13	เห็นด้วยปานกลาง	3.31	เห็นด้วยมาก	3.26	เห็นด้วยมาก	2.730	.067
ความสวยงามของลายประกอบ	3.20	เห็นด้วยปานกลาง	3.62	เห็นด้วยมาก	3.43	เห็นด้วยมาก	16.407	.000
ความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ	2.92	เห็นด้วยปานกลาง	3.63	เห็นด้วยมาก	3.48	เห็นด้วยมาก	39.251	.000
ความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม	3.36	เห็นด้วยมาก	3.49	เห็นด้วยมาก	3.28	เห็นด้วยมาก	3.871	.022

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อลายใบผักแว่นดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 2 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย ด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก ความสวยงามของลายหลัก ความสวยงามของลายประกอบ และความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีคะแนนเฉลี่ย ด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากสัดส่วนของลวดลายมีความเหมาะสมกัน ด้านความสวยงามของลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากขนาดของลายมีความสมดุลกัน ลายหลักมีความแปลกใหม่ ลวดลายจึงมีความเด่นสะดุดตา ด้านความเหมาะสมของขนาดลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลวดลายมีความเด่นชัดมาก จึงทำให้ลวดลายมีความสะดุดตา ด้านความสวยงามของลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลวดลายมีความละเอียดอ่อนช้อย จึงทำให้เกิดความสมดุลที่พอเหมาะด้านความสวยงามของลายประกอบ ด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ พบว่าลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลายมีขนาดที่สมดุล และดูกลมกลืนกัน ด้านความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบผักแว่นแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากลายมีความคมชัดของลายมาก ลายมีความแน่นละเอียด เมื่อมองโดยภาพรวมแล้วมีความสวยงามในทุกด้าน

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ Least Significant Difference (LSD) เพื่อวัดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อลายใบฝักแวนดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2

ความคิดเห็นด้าน	n =100								
	ลายดั้งเดิม กับ ลายพัฒนา 1			ลายดั้งเดิม กับ ลายพัฒนา 2			ลายพัฒนา 1 กับ ลายพัฒนา 2		
	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	P	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	P	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	P
ความเหมาะสมของขนาดลายหลัก	2.91-3.60	-0.69	.000	2.91-3.36	-0.45	.000	3.60-3.36	0.24	.002
ความสวยงามของลายหลัก	3.07-3.48	-0.41	.000	3.07-3.34	-0.27	.001	3.48-3.34	0.14	.095
ความสวยงามของลายประกอบ	3.20-3.62	-0.42	.000	3.20-3.43	-0.23	.002	3.62-3.43	0.19	.010
ความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ	2.93-3.63	-0.70	.000	2.93-3.48	-0.55	.000	3.63-3.48	0.15	.072
ความสวยงามของลวดลายผ้าจกโดยรวม	3.36-3.49	-0.13	.089	3.36-3.28	0.08	.295	3.49-3.28	0.21	.006

จากตารางที่ 33 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ Least Significant Difference (LSD) เพื่อวัดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นต่อลายใบฝักแวนดั้งเดิม ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2 พบว่า ด้านความเหมาะสมของขนาดลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1 มีคะแนนสูงกว่า ลายใบฝักแวนดั้งเดิม และลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่าลายใบฝักแวนดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสวยงามของลายหลัก พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่าลายใบฝักแวนดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสวยงามของลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1 มีคะแนนสูงกว่า ลายใบฝักแวนดั้งเดิม และลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่าลายใบฝักแวนดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสมดุลของลายหลักและลายประกอบ พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1 และลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่า ลายใบฝักแวนดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ด้านความสวยงามของลวดลายฟุ้งโดยรวม พบว่า ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 2 มีคะแนนสูงกว่า ลายพัฒนาจากลายใบฝักแวนแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01